

Da Ministeriet i sin Tid fremsatte for Rigsdagen det Forslag til Lov, der ligger til Grund for Loven af 13. Februar 1903 om Adgang til borgerlig Begravelse, udtaltes det i de Forslaget ledsagende Bemærkninger, at et Forslag til en mere omfattende Lov om Benyttelsen af Folkekirken Kirkegaarde og om disses Vedligeholdelse m. m. var paatænkt udarbejdet, saa at det da fremsatte Forslag kun maatte betragtes som et Forslag til en Lejlighedslov. Da kort efter „det kirkelige Udvalg“ nedsattes, forelagde Ministeriet Spørgsmaalet for dette Udvalg, der derefter har vedtaget og tilstillet et Udkast til Lov om Begravelser (medens Udvalget har ønsket Spørgsmaalet om Kirkegaardens Vedligeholdelse sat i Forbindelse med en anden Udvalget foreliggende Sag). Paa Grundlag af dette Udkast har saa Ministeriet udarbejdet det Rigsdagen forelagte Forslag, der navnlig adskilte sig fra det kirkelige Udvalgs Udkast derved, at der i dette ikke fandtes noget Forbud mod Jordpaakastelse ved borgerlige Begravelser; dette indsattes af Ministeriet, da en saadan Bestemmelse er „overensstemmende med Loven af 13. Februar 1903, § 3, og det ikke er Ministeriet bekendt, at der har vist sig Trang til nogen Forandring heri“. Bestemmelsen om, hvad der maa foregaa ved borgerlige Begravelser paa Folkekirken Kirkegaarde, lød i det Hele efter Lovforslaget saaledes: „Ved borgerlige Begravelser tillades paa Begæring af den, som bestiller Begravelsen, Afholdelse af Taler, Medbringelse af Faner og anden Højtidelighed, dog at intet maa siges eller foretages, som strider imod den Sømmelighed og Orden, der bør iagttages paa Kirkegaarde, og imod det Hensyn, der skyldes Folkekirken. Ved disse Jordfæstelser foretages ikke Jordpaakastelse, og der maa ikke uden Sognepræstens Tilladelse synges andet end Salmer, der findes optagne i Folkekirken Salmebøger. Ingen Tale maa holdes imod de nærmestes Ønske“. — I det fremsatte Forslag gjordes der af *Landstinget* nogle enkelte Forandringer, af hvilke nævnes følgende: Efter Lovforslaget (saavel som efter det kirkelige Udvalgs Udkast) skulde det være et tilstrækkeligt Grundlag for borgerlig Begravelse, at den afdøde „ved en vidnefast afgiven skriftlig eller mundtlig Erklæring har truffet Bestemmelse herom“. Dette ændrede Landstinget med 34 St. mod 18 ved at vedtage et af Udvalget undtagen Brandes og Fr. Petersen stillet Ændringsforslag om at indsætte Kravet om en i Testamentsformen affattet Erklæring. Ligeledes blev Bestemmelsen om, at der, naar saadan Erklæring er afgivet af Personer mellem 15 og 18 Aar, tillige skal foreligge Samtykke fra Forældre eller Værger, indsat i Landstinget (Forslag herom af hele Udvalget undtagen Brandes vedtaget med 39 Stemmer mod 5). Endvidere mærkes, at efter Lovforslaget skulde Præsten kunne nægte Klokkeringning. Dette blev strøget efter Forslag